

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΡΟΦΩΝΕΙΟ 4

Οι βροχές της Λειβαδιάς

Υπάρχουν πολλές παραδόσεις, αλλά και βεβαιωμένες πρακτικές ανθρώπων ικανών στο να προκαλούν βροχές. Στην Λειβαδιά, η χαραυγή ης Ιστορίας του τοπικού ήρωα – θεού Τροφώνιου, συνδέεται, μ' ένα τέτοιο γεγονός. Επειδή “για δεύτερο έτος δεν έβρεχε ο θεός,” οι Βοιωτοί πήραν από τους Δελφούς, έναν χρησμό που τους προέτρεπε να ζητήσουν την βοήθεια, “το ίαμα,” του Τροφώνιου. Και όλα δείχνουν ότι η επιζητούμενη βροχή πράγματι προκλήθηκε. Όχι βέβαια με κάποια μαγική επέμβαση, όπως αυτές που μετέρχονται σήμερα φυλές που ζούν ακόμη σε Εθνολογικό Στάδιο, και των οποίων τις πρακτικές μπορεί κανείς να μελετήσει στο βιβλίο “Ο ΧΡΥΣΟΣ ΚΛΩΝΟΣ” του σερ Φραϊντσερ, αλλά με μια εφαρμογή τέχνης και τεχνικής, η οποία είναι αποτέλεσμα λειτουργίας Φυσικών Αρχών. Αυτή ακριβώς η τεχνική δημιουργίας βροχής στην Λειβαδιά, που φέρεται ότι προκλήθηκε σε ακαθόριστα προ’ι’ ιστορικά χρόνια, είναι δυνατόν να παρατηρηθεί πολύ εύκολα, αφού είναι ζωντανή και σε κατάσταση ενέργειας έως σήμερα.!!!

Η σύγχρονη Μετεωρολογία διδάσκει ότι ο σχηματισμός νεφών, και εν συνεχεία η πρόκληση και παραγωγή βροχής στηρίζεται στην εξής διαδικασία.

“Μία ασταθής αέρια μάζα, έχει το ιδίωμα να είναι θερμή και υγρή, στο τμήμα εκείνο που εφάπτεται με την επιφάνεια της Γης, και τελείως αντίθετα, δηλ. ψυχρή και ξηρή στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας. Η ασταθής αέρια μάζα που “έρπει” πάνω στη Γη, αν συναντήσει έναν κατάλληλο Ανυψωτικό Μηχανισμό, αποκτά την ιδιότητα μιάς συνεχούς ανοδικής κίνησης. Ένας τέτοιος Ανυψωτικός Μηχανισμός, είναι κατά κανόνα η ύπαρξη μικρών ή μεγάλων λόφων, και οροσειρών. Ο συνηθέστερος όμως Ανυψωτικός Μηχανισμός, προκαλείται και λειτουργεί όταν υπάρχει διαφορετικός ρυθμός θέρμανσης. Το φαινόμενο εξακριβώνεται, όταν ένα τμήμα του εδάφους, όταν **ένα γήινο τμήμα θερμαίνεται γρηγορότερα, από γειτονικές εκτάσεις.** Αυτό σημαίνει αυτόματα, ότι ο ατμοσφαιρικός αέρας που βρίσκεται πάνω από το τμήμα εκείνο να γίνεται θερμότερος, και **λιγότερο πυκνός** σε σχέση με το άμεσο περιβάλλον, με συνέπεια να υπόκειται σύμφωνα με τους νόμους της Φυσικής, σε **ανοδική κίνηση και πορεία.**”

ΚΑΤΙ ΑΓΝΩΣΤΟ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Ένας τέτοιος, ένας έτσι περιγραφόμενος από την Μετεωρολογία Ανυψωτικός Μηχανισμός, σε λειτουργία, με επέμβαση εξειδικευμένης ανθρώπινης Τέχνης, ήταν ήδη σε χρήση και λειτουργία στην αρχαία Λειβαδιά. Διασώζεται μάλιστα, έως σήμερα. και είναι όπως προειπώθηκε, ακόμη λειτουργικός. Ας τον γνωρίσουμε.

Υπάρχει λοιπόν κάποιος λόφος, γήλοφος, που υψώνεται στα δυτικά της Πόλης, [ποιος άλλος από τον Προφήτη Ηλία;] ο οποίος είναι συγκροτημένος από ένα ειδικό για την περίπτωση, ίσως το καταλληλότερο, πέτρωμα, ώστε με απόλυτη πληρότητα, και προ’υ’πόθεση, να αποτελεί ιδεώδη Αιτία στην πρόκληση και παραγωγή νεφών και εν συνεχεία βροχής. Το γεγονός συμβαίνει εξ αιτίας του ειδικού πετρώματος, που υπάρχει αποκλειστικά στην κορυφή του, και πουθενά αλλού στην τριγύρω περιοχή. Αναμφίβολα **θερμαίνεται γρηγορότερα από το γειτονικό του περιβάλλον.**

Το Ποιητικό Αίτιο αυτής της διεργασίας διακρίνεται απλούστατα, στην επιπεδοποιημένη από την αρχαιότητα κορυφή του, η οποία αποτελείται από πυριτόλιθο. Ο πυριτόλιθος όπως επισημαίνει και η ιδιότητά του πυρακτώνεται ταχύτερα από τις γειτονικές εκτάσεις που τον περιβάλλουν.

Μάλιστα μια συστάδα μεγαλιθικών ορυκτών βράχων στα ανατολικά που έχει ανάπτυξη σε σχήμα πεταλοειδούς μορφής, όχι τυχαία, αλλά ασφαλώς από ευδιάκριτη ανθρώπινη παρέμβαση, προδίδει αποδεικτικά τον εξεζητημένο Τεχνητό Μηχανισμό Παραγωγής Βροχής.

Η σύνθεση των βράχων αβίαστα παρατηρείται ότι είναι από ηφαιστειογενές πυριτολιθικό μάγμα, με ενσωματωμένες μέσα μεγάλες αποστρογγυλεμένες πέτρες - κροκάλες, άλλοτε παρυδάτιες!!!

Αυτό ακριβώς το πέτρινο έξαγμα δίνει και το έναυσμα στην αένναη Έγερση Νεφών.

Φαινόμενο αληθινά περίεργο και αξιοπρόσεκτο. Φαινόμενο σπουδαίο, γιατί εκεί στην κορυφή του εν λόγω γήλοφου κυριολεκτικά γεννιούνται οι περιβόητες Βροχές της Λειβαδιάς.

Ως πρώην παρυδάτιες, οι πέτρες "συμπαθητικά – μαγικά," γίνονται πρόξενοι βροχής.

Κι αυτό είναι ένα σημαντικό στοιχείο που παρατηρείται σε πολλά μέρη της Γης, όπως διδάσκει η Εθνολογία, μέσα από την Πραγματεία των Θρησκευτικών Εφαρμογών.

"Οι πέτρες που φέρνουν την βροχή," πάντα έχουν έναν υδάτινο Συμβολισμό. Μοιάζουν με Ψάρι, - με Βάτραχο, με ποτάμιο ζώο, ή πουλί της θάλασσας. Αυτός όμως ο συνδυασμός, Ηφαιστειογενούς πετρώματος, σε μάγμα με αποστρογγυλεμένες πέτρες, που κάποτε βρίσκονταν σε κοίτη ποταμού, ή σε θαλάσσια ακτή, και που τώρα αποτελούν Μηχανισμό Ανόρθωσης Νεφών, πάνω στην κορυφή του λόφου, όπου το μαντείο του Τροφωνίου, στα δυτικά της Λειβαδιάς, είναι κάτι περισσότερο από εκπληκτικός.

Κάποια μέρα η κορυφή του λόφου 'Προφήτης Ηλίας'

Θ' αποτελέσει πεδίο έρευνας, πολλών Επιστημών....

Ολόκληρη βέβαια η πυριτολιθική Επιφάνεια του λόφου "Προφήτης Ηλίας," συμμετέχει και συμβάλλει στην ανόρθωση νεφών, αλλά το Μεγαλιθικό Σύμπλεγμα, ως αληθινή "Αιχμή του Δόρατος," συναποτελεί την κατ' εξοχήν σύνθεση δημιουργίας του επιστημονικώς σήμερα λεγόμενου, Ανυψωτικού Μηχανισμού. Μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστεί ένα αείζωο λειτουργικό Θαύμα. Το σημείο μάλιστα όπου ορθώνεται το σύμπλεγμα των βράχων, μοιάζει σαν ένα αληθινό Γήινο Ακρόπρωρο, πάνω από την δυτική όχθη της πάλαι ποτέ μεγαλύτερης Ελληνικής λίμνης, της Κωπαΐδας

"Μιά λίμνη, και μάλιστα τόσο μεγάλη, στην καρδιά ενός οροπέδιου, αναμφίβολα είναι χώρος που παράγει τις λεγόμενες "ασταθείς μάζες," πλούσιες σε περιεκτικότητα νερού.

Η Κωπαΐδα, κάποτε άμεσα, και τώρα έμμεσα, παράγει την Πρώτη Ύλη, με την οποία λειτουργεί ο Ανυψωτικός Μηχανισμός. Από το δυτικό τμήμα, διοχετευόταν στην λίμνη ο μεγαλύτερος όγκος νερού, καθώς τρία μεγάλα ποτάμια, Κηφισσός, Προβασίη, Έρκυνα, και πολυπληθή μικρότερα εποχιακά και μη, αποτελούσαν κάποτε, αλλά και τώρα, την φυσική υδάτινη εκτόνωση, του βορειο-δυτικού Ελικώνα, και του ανατολικού Παρνασσού.

.Οι παροιμιώδεις λοιπόν βροχές της Λειβαδιάς, είναι αποτέλεσμα και αναγνωρίσιμης αιτίας, και συγχρόνως αένναης λειτουργικής μεθόδου, ενός διαιωζόμενου έως σήμερα τεχνητού Ανυψωτικού Μηχανισμού.

Το μεγαλιθικό σύμπλεγμα, καθώς θερμαίνεται πρώτο και ταχύτερα, εξ αιτίας της πυριτολιθικής σύνθεσης, δημιουργεί τεχνητά, σχηματισμούς νεφών. Δημιουργεί τεχνητά μια συννεφιά, μιάνατμοσφαιρική αιγίδα. Αυτή η αιγίδα τις περισσότερες φορές, εξελίσσεται σ' έναν υδάτινο καταγωνισμό, σε καταίγίδα. Ο όγκος και η σφοδρότητα εξαρτώνται από την εποχιακή σύνθεση, η οποία είναι καθοριστικός παράγοντας της πυκνότητας και κατά συνέπεια του είδους των νεφών. Στην περιοχή της Λειβαδιάς, σε εξαιρετικές περιπτώσεις μετρήθηκαν σωρειτομελανίτες με παγοκρυσταλλική κορυφή, που έρριξαν βροχή, πάνω από μισό εκατομμύριο τόννους νερού, σε μόλις 10-15 τετραγωνικά χιλιόμετρα."

Βέβαια κάτω από μια τέτοια θεώρηση, προκύπτει αυτόματα, ένα εύλογο ερώτημα.

Αφού “η παραγωγή βροχής,” στηρίζεται σε τόσο απλές προϋποθέσεις, τότε γιατί δεν φορτίζουμε κάποιες άνυδρες περιοχές με ποσότητες πυριτόλιθου, ώστε να δημιουργηθούν συνθήκες βροχόπτωσης ;

Η απάντηση βρίσκεται στην καθοριστική μορφολογία του ευρύτερου χώρου.

Για να λειτουργήσει ένας Ανυψωτικός Μηχανισμός, χρειάζεται και η υποστήριξη και συνδρομή, μιας ολόκληρης Συνόδου, Ομόδρομων Στοιχείων. Το προτεινόμενο θα εννοηθεί καλύτερα από τον Συγκρητισμό, αφού τονιστεί ότι στην περιοχή, ήδη υπάρχει νερό τεσσάρων ποταμών.

Ο πολλά σημαίων και επάγων πυριτόλιθος της Λειβαδιάς, βρίσκεται στην κορυφή του Ιερού Όρους. Ενός όρους που έχει αποκλιθεί Ιερό, κυριώτατα γιατί εκεί δημιουργείται η συγκέντρωση των Τεσσάρων Κοσμογονικών Στοιχείων, από τα οποία είναι πλασμένος ο Κόσμος όλος.

Την Γή, το Νερό, τον Αέρα, και τη Φωτιά. Γιατί περιβρέχεται όπως σε όλες τις παρεμφερείς περιπτώσεις από τέσσερα ποτάμια. Στα Ανατολικά ρέει η Έρκυνα, στα Μεσημβρινά ένας απαραίτητος εποχιακός ποταμός, ο Ξηριάς. Από τα Δυτικά κατεβαίνει το λεγόμενο Κεφαλάρι της Σούρπης, ενώ Βορεινά ένας επίσης επώνυμος ποταμός αναφερόμενος από τον Θεόφραστο [Θεόφρ. Φ.Ι. IV, II] ως Προβασίη, συμπληρώνει την κυκлотική ομάδα, που περιβάλλει το Ιερό Όρος. Γιατί εκεί υπάρχει ζωντανό ακόμη ένα προϋστορικό Ιερό Δέντρο, και μια εξαιρετική Πηγή.

Γιατί εκεί υπάρχουν όλες οι αποδεκτές από την Θρησκευολογία, προϋποθέσεις, της Δημιουργίας Ζωής. Γιατί εκεί διασώζεται ακατέργαστος πυριτολιθικός Ομφαλός, και Βωμός, όπως σε όλα τα Θρησκευτικά Κέντρα. Αποδεικτικός της ιδιαιτερότητας του Χώρου, ως Τόπου Ζωής και Θανάτου. Γιατί εκεί βρίσκεται ο Τάφος του Τροφώνιου.

Mortis et vitae locus.

Γιατί εκεί το ηφαιστειογενές μάγμα, έχει πρόσφυση στο Κέντρο της Γης. Η ίδια η περιοχή ονομάζεται Γκαλντήρα, πιθανότατα μια παραφθορά του Καλντέρα.

Τέτοια **βάραθρα γεμάτα από θεϊκή παρουσία και φωνή** μνημονεύει ο Κλήμης. (Π.Ε. 1, 2, 11) Ένας τέτοιος σπάνιος Χώρος, εξ αιτίας των ιδιομορφιών από τις οποίες κοσμεύεται, αυτοδίκαια αποκαλείται Τέμενος, και Έδρα Θεοφανειών.

Συνήθως ένα τοτεμικό ζώο καταγωγής, ταυτίζεται με τον μυθικό πρόγονο της Φυλετικής Ομάδας. Όπως στην περίπτωση του Φιδάνθρωπου Ερεχθέα, στην Αττική, έτσι και στην Λειβαδιά, ο Τροφώνιος ταυτιζόταν με Ιερό Φίδι. “**ό δέ μάντις όφης ήν**” (Σχ. Αριστοφ. Νεφ. 506)

Επανατονίζεται ότι ο εξαιρετικός χώρος αποτελεί τόπο όπου εκδηλώνεται Ζωή και Θάνατος.

Ορίστε γιατί εκεί λειτουργεί με Φυσικούς Κανόνες το περίφημο Ιερό του Τροφώνιου.

Ορίστε γιατί εκεί οι μύστες, βλέπουν σύμφωνα με τον Πίνδαρο, [fr. sel. 102, 7 (114)] την Διόσδοτη αρχή και την τελευταία του βίου. Την Αρχή, που έδωσε ο Υπέρτατος θεός και το Τέλος του Βίου.....

Ορίστε γιατί το Ιερό, δεν περιελάμβανε μόνον Μαντείο, και Ακληπιείο, αλλά αποτελούσε ένα αληθινό Κέντρο Φοίτησης, όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρει ο Φιλόστρατος. (XIX, XX)

Ορίστε γιατί σφάλλουν όσοι ακόμη αναζητούν “το μαντείο του Τροφώνιου,” στον λόφο του Κάστρου.

Στο Κάστρο δεν υπάρχουν τέτοια αποδεικτικά στοιχεία όπως αυτά που προαναφέρθηκαν.

Οι περιβόητες λοιπόν βροχές της Λειβαδιάς, είναι αποτέλεσμα ενός αένναου Τεχνητού Μηχανισμού, που ήδη είχε εφεύρει ο μυθικός Σωσίπολις Τροφώνιος.

Εφεύρεση και Υλοποίηση, από την οποία η Λειβαδιά ευεργετείται έως σήμερα.

ΕΝΑ ΑΥΘΑΙΡΕΤΟ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Εδώ και αρκετό χρόνο έχει δημοσιευτεί κάποιο σχέδιο αναπαραγωγής του αρχαίου άλσους του Τροφωνίου,στηριζόμενο κατά τους σχεδιαστές στην κατά γράμμα αφήγηση του Πausανία. Η πρόθεση είναι όντως αξιέπαινη,αλλά ωστόσο ένα καίριο σφάλμα αναιρεί όλη την φιλότιμη παραγωγή.Αυτά που αναφέρει ο Περηγητής,και τα οποία πιστά μεταφέρθηκαν στο σύγχρονο σχέδιο,το ίδιο το αρχαίο κείμενο διευκρινίζει ότι είναι τα ε π ι φ α ν έ σ τ α τ α,μέσα στο άλσος. Το λάθος λοιπόν εντοπίζεται σ' αυτό ακριβώς το σημείο.Αφού το κείμενο αναφέρει τα Επιφανέστατα,αυτονόητο γίνεται ότι στην εν λόγω ΠΕΡΙΟΧΗ ,που μάλιστα περιγράφεται ότι είναι ΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ,ασφαλώς υπήρχαν μνημεία με την διαβάθμιση των Επιφανέστερων ,και στη συνέχεια των απλώς Επιφανών.

Για να μην αναφερθούν τα ακόμη πολυπληθέστερα κοινά,και κοινότερα.....

Με πρόθεση λοιπόν Φίλια προς τους σχεδιαστές και υποβοηθητική στην αποκόμιση μιας διαυγέστερης εικόνας της περιοχής,στην οποία εκτεινόταν το αρχαίο άλσος,ακολουθούν ελάχιστα στοιχεία,από τα πολλά που θα έπρεπε να προσεχθούν σε τέτοιου είδους ενασχολήσεις.

Ελάχιστα και δευτερεύοντα στην κυριολεξία,γιατί αν κάποιος επιχειρούσε μια μείζονα διόρθωση στο σύγχρονο σχέδιο, ίσως να έκανε αρχή από τον περίφημο Βόθρο του Αγαμήδη.

Έχει ήδη επισημανθεί από το 1948 ότι ο βόθρος του Αγαμήδη,και το μαντείο του Τροφωνίου, είναι το ίδιο αντικείμενο, το ίδιο κατασκεύασμα.

Δυσνόητο κάπως,αλλά η ακανθώδης μαρτυρία, παραδίδεται από τον ίδιο τον Πausανία.

(Ν.Κοντολέων,'ΤΟ ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ ΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΧΘΟΝΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ,' σελ.18,σημ.2)

Υπάρχουν καλοί ακροατές και καλοί αναγνώστες.

Ένας καλός ακροατής για παράδειγμα,μπορεί στη Marcia funebre της Ηρωικής Συμφωνίας, ν' ακούσει το θρό'ι'σμα του ανέμου πάνω στην χαίτη των αλόγων,που σέρνουν τον κιλλίβαντα, όπου βρίσκεται απόθεθιμένος ο νεκρός του Μεγάλου Ναπολέοντα. Στο κείμενο που ακολουθεί,ένας συνήθης αναγνώστης μπορεί να μην ακούσει το κελάρυσμα της παληάς βρύσης του Ζαγαρά,η οποία βρισκόταν μέσα στην περιοχή του αρχαίου άλσους του Τροφωνίου, αλλά οπωσδήποτε θα διαβάσει απλά και εύληπτα Ελληνικά, που μάλιστα δεν είναι αόρατα,και γραμμένα με χυμό λεμονιού!! Ελληνικά που ασφαλώς θα βελτιώσουν την εικόνα της όλης έκτασης στην οποία εκτεινόταν το αρχαίο Άλσος και της γενικότερης τοπογραφίας, των μνημείων,του λεγόμενου Μαντείου του Τροφωνίου.

Με δεδομένο δύο ενδεικτικές Επιγραφές, που βρέθηκαν σε επώνυμα σπίτια της συνοικίας Ζαγαρά

I.G. VII,2

Επιγραφή αριθμ. 3097

(βρέθηκε στον Ζαγαρά, δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου)

.....nunc in pariete exteriore domus Nikolai Momitis sitae prope ecclesiam S. Nikolai in ea parte oppidi quae vocatur ZAGORA.

ΗΡΑ ΒΑΣΙΛΙΔΙ
ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΛΕΒΑΔΕΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΙΕΡΗΤΕΥΣΑΣ ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ
ΙΕΡΗΤΕΥΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΟΝΑΣΙΜΒΡΟΤΟΥ.

και

Επιγραφή αριθμ.3099

Βρέθηκε στον Ζαγαρά, δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου.

Tabula marmoreal inaedificata Lebadeae in domo Andrea Basiliae sita iuxta ecclesiam S. Nikolai in ea parte urbis quae vocatur ZAGORA.

[.....ύδωρ και τα κρατηρίδια και λεοντόκρουνα και το περί την κρήνην έσω κατασκεύασμα πάν και το εις αυτήν ύδωρ εκ των ιδίων τη θεώ και τη πόλει.]

Μια επίσης ενδεικτική από τις πολλές στην Παναγία Ελεούσα

Επιγραφή αριθμ. 3158

Stela lapidis leucophaei cum automate, Lebadeae in domo Athanasii Toliae,
sita prope ecclesiam Panagiae Eleusae.

ΠΑΡΑΜΟΝΑ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΙΣ

Στην θέση ΓΟΥΡΝΑ, στο δυτικότερο τμήμα του Ζαγαρά, βρέθηκαν αρκετές Επιτύμβιες
Ρωμαίων αξιωματούχων, αλλά και μία σε σπίτι επωνυμο

Επιγραφή αριθμ. 3057

Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, in domum Ioannis Kavarakis,
in ea parte oppidi Lebadeae quae vocatur GURNA.

[κή κατά γάν κή κατά θάλατταν κή πάντα τάλλα όσαπερ
κή τοίς άλλοις προξένοις και εύεργέτης τας πόλιος ύπάρχι]

Με δεδομένο το ότι

Στην πλειοψηφία τους οι Επιγραφές, που σχετίζονται με το μαντείο του Τροφώνιου, βρέθηκαν
διασκορπισμένες σε διάφορες τοποθεσίες της συνοικίας Ζαγαρά, και ΒΡΗΣΚΟΝ ΤΑΝ
ΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΖΑΓΑΡΑ, [SCUOLA VETERE]
πριν την μεταφορά τους στο Μουσείο της Χαιρώνειας.

Αβίαστα προκύπτει η εξής απορία. Άραγε πόσο ορθή είναι η αντίληψη, αλλά και το Σχέδιο που έχει
φιλοτεχνηθεί, να δείχνει "το άλσος του Τροφώνιου και τα μνημεία του," στην περιοχή μεταξύ της
Μητρόπολης και των πηγών της Έρκυνας ;

Ο Περιηγητής έκανε λόγο για μια ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΛΣΟΥΣ όση είναι η ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.
Περιέγραψε τον ποταμό, ο οποίος χωρίζει την Πόλη από το άλσος.

Ένα άλσος αναφορικά με πολύ λίγα, τα απλώς ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ. Αυτό σημαίνει ότι εκεί υπήρχαν αναρίθμητα μεγαλύτερα και μικρότερα Ιερά Οικοδομήματα.

Αυτό επιμαρτυρούν οι Επιγραφές από τον Ζαγαρά

Αν λοιπόν το άλσος στο Σχέδιο θέλει να είναι σύμφωνο με την Περιγραφή του Περιηγητή, και όχι ένας απλός φανταστικός Κήπος, τότε λογικά θα πρέπει να εκτείνεται τουλάχιστον έως την πλατεία Ταμπάχνας.

(Η αλήθεια είναι ότι αρχίζει από την Πλατεία της Μητρόπολης και φτάνει μέχρι την Αγία Παρασκευή, αφού σ' εκείνον τον χώρο βρέθηκαν κίονες, δομικά μέλη και σχετική Επιγραφή από τον ναό της Αρτέμιδας.) Επιγραμματικά. ΤΟ ΑΛΣΟΣ ΚΑΛΥΠΤΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΛΑΓΙΑ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ. (Ζαγαρά, Κάδη, Αγ. Παρασκευή)

Αξίζει να προστεθεί η ορθή εκτίμηση της ακόλουθης μαρτυρίας. Ο ναός της Έρκυνας σύμφωνα με τον Περιηγητή δεν ήταν στις πηγές του ποταμού, αλλά στην όχθη του ποταμού. Ο χώρος μεταξύ πηγών και Μητρόπολης με κάθε βεβαιότητα ήταν κενός, αφού εύκολα διαπιστώνεται ότι εκεί είναι αδύνατη η ίδρυση οποιουδήποτε περιφανούς ναού.

Αυθαίρετα εκφράζεται ο καθ. κ. Νικ. Παπαχατζής, όταν ισχυρίζεται ότι ο Πύργος του Κάστρου, στις πηγές της Έρκυνας, είναι, ούτε λίγο, ούτε πολύ, ο ναός του Τροφώνιου, που από οριζόντιος που ήταν κατά την αρχαιότητα, στα χρόνια της Καταλανικής κυριαρχίας, σηκώθηκε όρθιος, αφού από τα ερείπιά του χτίστηκε ο Πύργος. Ωστόσο, πολύ πιο κοντά στην αλήθεια θα ήταν κάποιος, αν υποστήριζε ότι ο ναός του Τροφώνιου, βρισκόταν εκεί ακριβώς που σήμερα είναι ιδρυμένη η εκκλησία του Αγίου Νικολάου, στην συνοικία Ζαγαρά.

Αυθαίρετες αναπαραστάσεις, αλλά καλόπιστες και απαλλαγμένες ετσιθελισμού, πάντοτε έχουν περιθώρια βελτίωσης. Άλλωστε σ' αυτήν την Ιστορία, το διακαώς ζητούμενο είναι η απόδειξη των προτεινομένων, και βεβαίως η βελτίωση των απόψεων, όπου δεν υπάρχουν αποδείξεις.

Ωστε λοιπόν το Σχέδιο στην ατελέστερη απεικόνισή του θα πρέπει να εξαπλώνεται σε όλο το μήκος του ποταμού, που βρίσκεται απέναντι από την Πόλη. Έτσι δεν είναι δύσκολο να πάρει τελικά το σωστό μέγεθος που δείχνει ένα αληθινό μεγάλο άλσος το οποίο περιλαμβάνει την παλιά Ιερή και Άβατη Περιοχή, την οποία σήμερα αποτελούν οι συνοικίες Ζαγαρά και Κάδης.

Εκείνη η περιοχή στην αρχαιότητα ήταν αληθινό Άβατον. Ένας Ιερός Τόπος.

Ένα έρκος, ένας δηλ. φράχτης, προσωποποιήθηκε με την υπόσταση της νύμφης Έρκυνας.

Η νύμφη "Έρκυνα ξιφηφόρος και ερρινύς" κατά τον Καλλίμαχο [Lyc. 153] προστάτευε αυτόν τον Ιερό Χώρο με γυμνό ξίφος, αληθινή ερρινύα της εκδίκησης.

Αναφαίνεται έτσι, ένα λειτουργικό της προηγούμενης θρησκείας στοιχείο ξιφίφορου φύλακα, που διασώθηκε και πέρασε στην επιγενόμενη Αγιογραφία, με τις μορφές των Αρχαγγέλων οι οποίοι με επίσης γυμνά σπαθιά, φυλάνε τις θύρες του Ιερού. Το **Φοβερόν Αγίων Βήμα.....**

Αξίζει να έχουμε κατά νου, ότι οι πρόγονοί μας δεν πέρασαν ποτέ Πέρα απ' το Ποτάμι.

Εξακριβώθηκε ότι Επιγραφές πιστοποιητικές της περιοχής του αρχαίου άλσους βρέθηκαν μέχρι και την τοποθεσία ΓΟΥΡΝΑ. Η τοποθεσία αυτή για όσους δεν την γνωρίζουν, βρίσκεται λίγο πριν από την θέση Πρόκυμα, στο δυτικότερο τμήμα της Πόλης.

Σε πολύ μικρή απόσταση υψώνεται "ο χωμάτινος, όπως τον αποκαλεί ο Φιλόστρατος γήλοφος" ενώ ο Πausanias "όρος στο οποίο βρίσκεται το μαντείο του Τροφώνιου."

Εκεί λοιπόν πάνω σ' αυτό το όρος σήμερα ΚΑΠΟΙΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ τον αρχικό βωμό σε σύζευξη με το αιθαλές Ιερό Δέντρο, τον ναό του Διός Βασιλέως, και πάνω απ' όλα το άδυτο – μαντείο του Τροφώνιου. Τουλάχιστον ό,τι σώζεται τώρα από αυτό.

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟ ΤΟΥ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΕΚΕΙ, ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟΗΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗΣ ΟΠΗΣ

ΣΠΙΘΑΜΩΝ ΤΟ ΕΥΡΟΣ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΥΨΟΣ ΜΙΑΣ ΣΠΙΘΑΜΗΣ.

Η εν λόγω ΟΠΗ βρίσκεται στο δάπεδο του οικοδομήματος, το οποίο έφερε σε φως η ανασκαφή, και μπορεί να επιδειχτεί σε όποιονδήποτε το ζητήσει.

Το μαντείο του Τροφώνιου είναι εκεί, όχι μόνον επειδή το απεκάλυψαν οι ανασκαφές, αλλά επειδή απλούστατα εκεί το αναφέρουν τα αρχαία κείμενα.

Κι ας τα ερμηνεύει κάποιος όπως αυτός θέλει. Κι ας διατείνονται πολλοί, πτυχιούχοι αρχαιολόγοι και απτυχίωτοι ερασιτέχνες ότι, "ανασκαφές δεν έγιναν ποτέ."

Έτσι λοιπόν και ανασκαφές έγιναν, και το μαντείο αποκαλύφθηκε.

Ευτυχώς και δυστυχώς μαζί για ορισμένους, ό,τι γράφτηκε ήδη, αλλά και ό,τι γράφεται τώρα, σχετικό με το Τροφώνειο, θα κριθεί στο μέλλον από την ίδια την Ιστορία, και τους επιγενόμενους.

Στάθης Βαλλάς
vallas.stathis@gmail.com

(Απαντώ δημοσία σε μια ερώτηση που έλαβα, επειδή εκτιμώ ότι ενδιαφέρει πολύ ευρύτερα. ΟΧΙ, δεν είμαι αρχαιολόγος. Τουλάχιστον με την στενή έννοια του όρου, παρά το ότι έχω κάνει ανασκαφές. Κάποιο Πανεπιστήμιο του Σικάγο, στο οποίο διδάσκονται Στοιχεία από τα βιβλία μου, τελευταία, προσφέρθηκε να μου χορηγήσει ένα πτυχίο, και έναν τίτλο διδάκτορος, αλλά προτίμησα να μείνω "απ' έξω," όπως κάνω δεκαετίες έως τώρα.

Είναι και η χρονική συγκυρία της ηλικίας. Απέφυγα ενσυνείδητα το Πανεπιστήμιο στα 20 χρόνια μου, θα ήταν κρίμα να παρασπονδίσω αργότερα.

Είναι νομίζω ευνόητο ότι, ακόμη κι αν είχα πάρει πτυχίο Αρχαιολογίας, δεν θα ήταν δυνατό να πραγματοποιήσω ανασκαφές σε ηλικία 25 χρόνων.

Πάντα είχα, και έχω ακόμη την άποψη ότι, η αξιοπιστία μιάς είδησης δεν εξαρτάται από το πρόσωπο που την μεταφέρει, αλλά από την **αλήθεια**, την **αξιοπιστία**, της ίδιας της είδησης.

Παράδειγμα. Εάν κάποιος αεροσκάφος πέσει σε μια χαράδρα, η είδηση που θα φτάσει στον οικισμό, - δεν εξαρτάται κατά την σοβαρότητα, από το εάν την μεταφέρει ο δραγάτης, ή ο Δήμαρχος.

Από την άλλη, "ο κακός δαίμονας" αυτής της επιστήμης, της Αρχαιολογίας, έχει αποδειχτεί, ότι είναι οι λεγόμενοι **ερασιτέχνες**. Πολλές και μεγάλες ανακαλύψεις οφείλονται σ' εκείνους που κινούνται από έρωτα-εραστής-τέχνης, για τα αρχαία, και όχι από βιοποριστικό επάγγελμα.

Θα ήταν σφάλμα όμως να υποστηριχτεί μια αλόγιστη γενίκευση.

Γι' αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι όλοι οι νέοι που επιδιώκουν σήμερα, σπουδές στην επιστήμη της αρχαιολογίας, ασφαλώς και κινούνται από αγάπη προς την αρχαιότητα.

Το επικρεμμάμενο, κακό προκύπτει αργότερα. Όταν και εάν διοριστούν στην Υπηρεσία αρχαιοτήτων όπου τα ιδανικά, διαφοροποιούνται ποικιλοτρόπως.

Προσωπικά, και για να κλείσω, δηλώνω ότι είμαι αρχαιολόγος, σύμφωνα με την Αριστοτελική έννοια, του κατά "κατά συμβεβηκός, και κατά μετοχήν."

Συμβαίνει να πραγματοποιώ ανασκαφές, όταν και εάν μου χορηγήσουν άδεια, και **μετ-έχω** του αρχαίου λόγου. Τουλάχιστον αυτό το τελευταίο είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων.)